

عنوان مقاله:

ارزیابی شدت بیابان زایی با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی و فرایند تحلیل سلسله مراتبی (مطالعه موردی: منطقه جفیر هویزه

محل انتشار:

سومین همایش ملی مقابله با بیابان زایی و توسعه پایدار تالابهای کویری ایران (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

علی عبدالخانی - کارشناس ارشد سنجشاز دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی

هدی سبهانی - کارشناسی ارشد بیابان زدایی

فروغ فرخ زاددارابی - دانشجویی کارشناسی ارشد بیابان زدایی دانشگاه ایلام

خلاصه مقاله:

فرایند تحلیل سلسله مراتبی با در نظر گرفتن پنج معیار اصلی اقلیم، خاک، پوشش گیاهی، هیدروژئولوژی و فرسایش بادی، 13 معیار و 51 زیر معیار جهت پهنه بندی بیابان زایی منطقه جفیر هویزه واقع در استان خوزستان مورد استفاده قرار گرفت. بعد از اجرای فرایند سلسله مراتبی نقشه حساسیت منطقه به بیابانزایی تهیه گردید. نتایج نشان داد که 47.11 درصد مساحت منطقه دارای حساسیت شدید بوده که شامل پهنه های رسی شور و پف کرده نمکی، تپه های ماسه ای بارخان و پهنه های شنی و رسی می باشد و 51.17 درصد نیز در طبقه متوسط قرار دارد. عمده ترین عامل تاثیر گذار در فرایند بیابانزایی اقلیم بود و کمترین تاثیر ناشی از معیار هیدروژئولوژی می باشد

کلمات کلیدی:

بیابانزایی، روش AHP/پهنه بندی، جفیر هویزه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/223276>

